

gaa i Udvalg, da der saa ikke er stor Udsigt til, at den kommer videre.

Winther: Det forekommer mig befyndeligt, at man, naar der ellers er Tid dertil, ikke kan indbringe et Udvalgs Nedsættelse i dette Thing, naaget der har været Udvalg, nedsat i det andet Thing, naar det dog efter Sagens Gang ser ud, som om den ærede Minister temmelig stærkt har udøvet Indflydelse paa, hvorledes Sagen gik i det andet Thing. Jeg synes, at der er noget Billigt i, at man beroliger de Medlemmer, som nu have saa stor Betænkelighed ved Loven, og at det er en Sag, der er af stor Vigtighed, det bliver jo mere og mere indlysende, jo længere der tales om den; dersom dette Thing vil have Loven ud, saa kan det jo vælge Mænd, med Hensyn til hvilke det er vis paa, at de ville faae Sagen færdig i Hast; saa have vi Andre dog noget Andet at gaa efter end Ministerens Autoritet. Jeg finder derfor, at der kunde være Rimelighed i at nedsætte et Udvalg, især da der jo ogsaa paa et tidligere Standpunkt har været andre Medlemmer, der have troet, at der burde nedsættes et Udvalg, men som nu ere bleven beroligede for deres Vedkommende. Men ligesom de den Gang maatte synes, at det var ubilligt, hvis man ikke nedsatte Udvalg for deres Forslags Skyld, saaledes forekommer det mig, at de ikke kunne være utilbøjelige til at stemme for Udvalgs Nedsættelse nu, for at berolige dem, som endnu ere paa det Uklare med Sagen. Kan Nogen sige mig, at denne Lov ikke vil komme ud, dersom vi nedsatte Udvalg, saa vil jeg ikke stemme for Udvalgs Nedsættelse; men er der i Thinget den Villie, at Loven skal komme ud, vil det vel vide at vælge Mænd, som hurtig kunne fremme Sagen. Jeg synes, at der er noget Usekvanligt i den Modstand, der er reist imod Nedsættelse af et Udvalg. Jeg vil derfor stemme for et Udvalgs Nedsættelse.

Sindenburg: Der er af en æret Taler, som tog Ordet om Udvalgs Nedsættelse, blevet henvisst til det Forslag, for hvilket jeg har sørt Ordet, og der er derfor Anledning for mig til at sige, at jeg vil ønske, at det ærede Thing ikke vil nedsætte noget Udvalg i denne Sag. Jeg skal takke den høitærede Minister for den velvillige Maade, hvorpaa han har stillet sig til dette Forslag, thi om det end har vaakt Meningsforskjelligheder her i Salen, saa vil det dog nok kunne finde sin Afgjørelse ved Thingets Afstemning, og jeg tror ikke, at det kan antages at ville blive bedre forberedt gjennem Behandlingen i et Udvalg. Jeg vilde ikke have stillet dette Forslag, dersom jeg ikke havde troet mig forvisset om, at der var overveiende Sandsynlighed for, at det ikke vilde berede Loven Vanskeligheder andetsteds, og da det for mig stiller sig aldeles klart, at Nedsættelsen af et Udvalg i nærværende Dieblif vilde være

det Samme som at forhindre Loven fra at udkomme, skal jeg tillade mig at fraraade, at der nedsættes et Udvalg.

Berg: Jeg gaar dog altid ud fra, at jeg hellere ingen Lov vil have end en Lov, som jeg ikke tror er god, og altsaa for saa vidt som Loven ikke skulde blise god, saaledes som Flertallet hidtil synes at have været enig om, tror jeg hellere vi maa udsætte Sagen. For Dørigt forstaar jeg ikke rigtig Betragtningen om, hvorfor Loven ikke skulde kunne komme ud, fordi der blev nedsat et Udvalg, thi vi have jo Tiden for os, og nu er der jo Tugen mere, som drømmer om, at vi skulde kunne blive færdige paa denne Side af Paaste. Nu vil jeg gjerne indbringe — hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen) — at Landstingets Forhandlinger ikke ere luffede Bøger for os, men jeg tror, at det i Umindelighed maa siges at være Sandhed, at vi ikke pleie saaledes on bloe at modtage Landstingets Overveielser og gjøre dem til vore egne, naar de vedrøre Forslag af en meget indgribende Materie, og den høitærede Minister har jo selv erkjendt, at dette er en overordentlig vigtig, omfattende og ny Materie, som her foreligger. Jeg tror altsaa just ikke, at vi kunne modtage dette Forslag efter den Forberedelse, som ærede Forslagsstillere have givet det, thi den forekommer mig at gaa i Ost, Vest, Syd og Nord; saaledes opfatter jeg det. At skulle modtage Forslaget med denne Forberedelse, er for meget at forlange af Folkethinget, da vi jo i Umindelighed ikke pleie saadan uden videre og uden nøiere Efterhyn at stole paa Landstingets Principer og Betragtninger; men Enhver ser naturligvis med sine Dine, og der kan jo ogsaa med Hensyn til saadanne Forhold være forskjellige Opfattelser til Stede. Jeg kan ganske vist tillægge det megen Vægt, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (H. Clausen) siger: „jeg er tilfreds for min Person“, og at det ærede Medlem for Stege (Bojzen) siger: „jeg er tilfreds for min Person“, men det gjør mig dog noget betænkelig, naar de ærede Medlemmer sige: „jeg er tilfreds for min Person“, thi det er tvivlsomt, om de ikke, idet de sige dette, ere bleven lidt partiske — naturligvis imod deres Billie — overfor andre Dele af Loven, som Andre kunne have nogen Betænkelighed ved. Havde de derimod sagt, at de ikke vare videre tilfredsstillende, eller at der var Et og Andet, som de havde at udsætte paa Loven, men at der saa paa den anden Side var noget Godt ved den, saa vilde jeg snarere have været tilfredsstillet ved denne Betragtning. Jeg erindrer, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds tidligere har stillet et Forslag om at sende denne Sag i Udvalg, og jeg kan ikke skjønne, at der siden den Tid er fremkommet Noget, som i Særdeleshed kan tilfredsstille. (Afbrydelse). Ja, jeg hører nu, at ogsaa